

MANIFEST ATEŃSKI EKZZ

XII KONGRES EUROPEJSKIEJ KONFEDERACJI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W ATENACH

19 maja 2011 r. w Atenach

zakończył się XII Kongres Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych. W ostatnim dniu obrad zebrani przyjęli Manifest Ateński EKZZ.

MANIFEST ATEŃSKI EKZZ

Kluczową obecnie kwestią dla europejskich związków zawodowych jest to, że kryzys finansowy oddziałujący na Grecję, Irlandię i Portugalię oraz bardziej ogólna polityka cięć w innych krajach członkowskich wywiera presję na obniżanie wynagrodzeń, emerytur i standardów życia.

Europejska Konfederacja Związków Zawodowych jest zaniepokojona dotychczasowymi negatywnymi konsekwencjami dotacji na rzecz gospodarek rozpaczliwie organizowane przez Unię Europejską i Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Programy cięć wprowadzone, na przykład w Grecji, Portugalii i Irlandii, pogorszyły sytuację, a kraje te mają do czynienia z długotrwałą nieustanną recesją, rosnącymi kosztami długu, presją na standardy pracy i prawa pracownicze oraz bezrobociem. Istnieje realne zagrożenie dla krajów i ich obywateli dla jeszcze większego zadłużenia, co stanowi ogromne zagrożenie dla Europy i krajów członkowskich.

EKZZ zatem pilnie domaga się istotnej zmiany w polityce Unii Europejskiej oraz zastosowania efektywnego wsparcia dla krajów w kłopotach.

Nowy pakt Euro Plus zastosowany do Strefy Euro oraz sześciu innych gospodarek ma dalekosiężne konsekwencje w szczególności w odniesieniu do wynagrodzeń, jako że zawiera on rekomendacje dla krajów członkowskich dotyczące:

- porównywalności jednostki kosztu pracy,
- wrogiego nastawienia do indeksacji płac i bardziej ogólnie dla scentralizowanych negocjacji,

- połączenia płac z wydajnością, bez uwzględnienia inflacji,
- presji na obniżanie płac w sektorze publicznym i, w pewnych przypadkach, płac minimalnych także z konsekwencjami dla sektora prywatnego,
- presji na obniżanie emerytur i planów wcześniejszych emerytur,
- promocji sztywnych mechanizmów budżetowych i kontroli konstytucyjnej w odniesieniu do długu publicznego i wydatków.

EKZZ uważa, że to podejście jest całkowicie nie do zaakceptowania dla związków zawodowych Europy i będzie prowadziła kampanię na wszystkich poziomach w celu podtrzymania następujących zasad:

- płace nie są wrogiem gospodarki, ale jej motorem, napędzającym wzrost i tworzenie miejsc pracy;
- musi być respektowana autonomia partnerów społecznych w negocjacjach zbiorowych i płacowych, a organizacje związkowe powinny lepiej koordynować negocjacje zbiorowe;
- wzmocniona musi być siła nabywcza wynagrodzeń pracowników, wraz ze wzrostem powiązany z inflacją i wydajnością oraz utrzymane istniejące systemy indeksacji płac w odniesieniu do ogólnego celu, jakim jest sprawiedliwa dystrybucja dóbr;
- odwrócony powinien być proces wzrastania nierówności dochodów;
- musi być zintensyfikowana walka z dumpingiem płacowym i podatkowym oraz stosowana zasada równej płacy za równą pracę;
- chronione powinny być systemy emerytalne i zagwarantowane godne warunki pracy oraz
- zasady dotyczące długu publicznego powinny być dostosowane do rzeczywistości gospodarczej i wyjątkowych sytuacji, a także nie powinny prowokować recesji i jej społecznych skutków poprzez środki oszczędnościowe.

W tym kontekście jesteśmy zdeterminowani do:

- zwalczania rosnącej siły skrajnej prawicy i ich ograniczonych nacjonalistycznych sojuszników oraz obrony Europy Socjalnej oraz będziemy aktywni w tym zakresie w następnym wyborach do Parlamentu Europejskiego;
- walki z bezrobociem, rosnącymi nierównościami, pracą niepewną i zarządzaniem oszczędnościowym;
- mobilizacji na rzecz wzrostu i zrównoważenia;
- pracy na rzecz silniejszych związków zawodowych i ich

członków oraz

- wypracowania wspólnej odpowiedzi dla coraz bardziej zintegrowanego europejskiego rynku pracy.

To wszystko będzie w centrum działań EKZZ w latach 2011-2014. EKZZ będzie:

1. walczyć na rzecz Nowego Ładu Europejskiego dla pracowników, **przeciwko** zarządzaniu oszczędnościowemu, cięciom płac i usług publicznych; oraz na **rzecz europejskiego zarządzania gospodarczego, które służy interesom obywateli Europy, a nie rynkom**, zawierającego wzrost jakościowy, pełne zatrudnienie, wzmocnienie europejskiego modelu społecznego. Ważnymi przykładami są: podatek od transakcji finansowych, harmonizacja podstaw podatku od osób prawnych, minimalne stawki podatkowe dla przedsiębiorstw, podążanie w kierunku euroobligacji oraz środki ochrony inwestycji na przyszłość przed ślepą polityką cięć;
2. domagać się, aby prawa podstawowe miały pierwszeństwo przed wolnościami gospodarczymi i konsekwentnie domagać się tej zasady w **Protokole Postępu Społecznego** w traktatach europejskich, w zrewidowanej **Dyrektywie o pracownikach delegowanych** oraz w **regulacjach rynku wewnętrznego** znanym jako „Monti II”;
3. stawiać zasadę tworzenia **nowych i lepszych miejsc pracy** na pierwszym miejscu europejskiego programu i w sercu gospodarczego zarządzania Unii Europejskiej i przekładać to na europejski dialog społeczny, jak również na ewaluację strategii 2020 i Aktu dotyczącego jednolitego rynku;
4. domagać się skoordynowanej walki z **bezrobociem osób młodych** wraz z zagwarantowaniem dostępu do edukacji, szkoleń i miejsc pracy, inwestycji w dobre systemy edukacyjne od wczesnego dzieciństwa do szkoły wyższej;
5. stawiać na pierwszym miejscu **poprawę warunków pracy** wszystkich pracowników europejskich, walczyć z szarą strefą, korupcją i czarnym rynkiem, a także dumpingiem społecznym i płacowym, **poprzez prawodawstwo** oraz w ramach dialogu społecznego;
6. wypracowywać **wspólne inicjatywy** z europejskimi pracodawcami na rzecz zielonych miejsc pracy, wzrostu i inwestycji, zrównoważonej polityki przemysłowej, edukacji i szkoleń;
7. działać tak, aby **wszyscy pracownicy**, bez względu na ich formę pracy, mogli prowadzić godne życie i byli chronieni przez układy zbiorowe i/lub prawodawstwo gwarantujące równe traktowanie oraz mogli korzystać z praw pracowniczych;
8. domagać się **efektywnej i rygorystycznej regulacji rynków finansowych i agencji ratingowych**, zamknięcia rajów podatkowych, wprowadzenia podatku od transakcji finansowych oraz zatrzymania nadmiernych płac, nieuzasadnionych gratyfikacji oraz premii menedżmentu;
9. domagać się nowych systemów **zarządzania korporacyjnego** na rzecz zrównoważenia, perspektywy długoterminowej oraz sprawiedliwych wynagrodzeń na wszystkich poziomach dla wszystkich – systemu, w którym fundamentalną rolę muszą odgrywać europejskie rady zakładowe, związki zawodowe oraz prawo do informacji, konsultacji i partycypacji;
10. aktywnie wpływać na zarządzanie **sprawiedliwym przejściem w kierunku gospodarki niskowęglowej**, poprzez dialog społeczny; popierać badania i innowacje w nowe technologie i wydajność energetyczną;
11. wspierać **usługi publiczne** i walczyć z ich rozmontowaniem z powodu cięć i masowej prywatyzacji, gwarantując ich kluczowy wpływ na rozwój demokratyczny, zrównoważony wzrost, zatrudnienie i dobrobyt społeczny;
12. aktywnie pracować na rzecz równouprawnienia płci i walczyć z **wszelkimi formami dyskryminacji** ze względu na płeć, rasę, religię, wiek, niepełnosprawność i orientację seksualną. Unia Europejska jako całość musi przejąć inicjatywę w poszukiwaniu rozwiązań w odniesieniu do migracji zewnętrznej opartych na naszym przywiązaniu do zasad równości, wolności, demokracji i zasady prawa wyrażonych w Traktatach;
13. chronić **pracowników migrujących** poprzez promocję zasady wspólnego uznawania członkostwa w związkach zawodowych oraz domagać się równej płacy za równą pracę i pracę o równej wartości, opartej na zasadzie kraju pochodzenia, a także walczyć z rasizmem i ksenofobią. Co więcej, wszyscy pracownicy migrujący muszą mieć prawo do bycia poinformowanymi o przysługujących im prawach w kraju wykonywania pracy;
14. podnosić standardy **bezpieczeństwa i higieny pracy**, poprzez kampanię na rzecz regulacji czasu pracy, która chroni zdrowie oraz skończy z możliwością stosowania klauzuli wyłączenia (opt out), monitoring porozumień dotyczących stresu, przenoszenie rekomendacji MOP dotyczących AIDS, przemocy i nękania w miejscu pracy, wysuwanie na plan pierwszy zagrożeń związanych z chorobami mięśniowo-szkieletowymi, wzmocnienie inspekcji pracy, ochronę danych osobowych, pełną implementację regulacji REACH dotyczących chemikaliów, intensyfikację szkoleń oraz uznanie jednego dnia w roku na świętowanie i promowanie pracy społecznych inspektorów pracy;
15. obecność przy **rozszerzeniu Unii Europejskiej** poprzez pracę z naszymi organizacjami członkowskimi w Turcji i w Bałkanach Zachodnich;
16. wspierać **sprawiedliwą i zrównoważoną globalizację**, poprzez porozumienia o współpracy Unii Europejskiej (ale niekoniecznie wszystkie dwustronne porozumienia handlowe, w szczególności to z Kolumbią) oraz pracować wspólnie z MKZZ i TUAC;
17. promować **Europejski Model Społeczny jako konkretny i zrównoważony model dla rozwoju świata** oraz wraz z Międzynarodową Konfederacją Związków Zawodowych prowadzić globalną kampanię na rzecz praw związkowych;
18. wspierać **Pan-Europejską Radę Regionalną (PERC)** i regionalne działania w Europie oraz związki zawodowe i dialog społeczny w rejonie Morza Śródziemnego; promować relacje z organizacjami związków zawodowych w Afryce, Ameryce Północnej i Łacińskiej oraz Azji;
19. domagać się **prawa do strajku w kwestiach transnarodowych** i podtrzymywać żądanie na rzecz **specjalnej izby ds. pracy** w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości;
20. maksymalnie wykorzystywać wszelkie **środki** dostępne EKZZ do wzmocnienia wpływu związków zawodowych na poziomie europejskim, tj. wykorzystywanie kampanii i mobilizację, instytucji Unii Europejskiej, pracodawców i dialogu społecznego, koalicji ze społeczeństwem obywatelskim, Trójstronny Szczyt Społeczny oraz relacje zewnętrzne Unii Europejskiej.